

הקדמה

אשר יסופר ב"ק פרשעוואקאריק ויהי שם פרנק הוועד הכלל והלשונן עליו כפי הפ"ה הנ"ל איך שזה שאלה בחרה אותו לדרשן ותוכנית ארצות מחמץ זה יום לו כשחוק במע"ל ומחבר ספר על המוסקיס ורעה לפסול משפחה מה שחיות רש"ל ו"ל כנ"ל ושבעו של הפ"ה הנ"ל שיהי מאמין לכל אשר משמיע לו לאוני מוד הלכותו כגדי נקם וכתב בתומה ספוכה ל"ק יאכרוב לקהל כזה"ל כאשר שחרר הדרשן מ' בירך בוטחני ובקש לפסול משפחה ולחלוק על רש"ל ככן לא תחנה לו לית לילה ומי שעה שלא יהיה תקומה לפסולו והרב המופלג דק"ק יאכרוב יל"ע שהיה שגר בקרא כנה פעמים בחבורים שלי ור"א שכתבתי להפוך אדרבה לייסד דברי רש"ל ו"ל ואמר לי פשיטא הרב פרנק הוועד הכלל לאחן אלך אהו אללו בחוך חייה ימים ונא הרב פרנק הוועד הכלל והלך אהו הרב ב"ק יאכרוב והראה מ"ש בחבורים שלי מענין הכלל והכחתי לו ספר יום של שלמה על כח קמח ב"ש התורה שלו למשפחה שהיה נקרא ווארטל משפחה וגם הראה לו ספר נתיב עולם הכרפס בשנת ש"ע ב"ק פרנק מ"ש הגאון מ' מרדכי יפה בהתירה מחש משפחה שהיה קורין כלל לאדל משפחה פסקרא כל שני התורות הכלל וגם מה שאני כותב על משפחות הכלל התארט מאל כמה שהלכתי עליו כגדי נקם הוועד פרשעוואקאריק ולכתוב כתב ל"ק יאכרוב הכלל התארט ומיד כתב להמשפחה הכלל שלא ואחיו ללאון הרע הכלל לכן יאכרוב הרב מ' בירך לשלום מ' יוסוס בירי אותו כתב עד הנה ולא שלחתי הגוף הכהה כ"ל העתקה ואף זאת הסכים אתי כי לדר"א לפי קוואר דבריהם שכתבו לסיניק מתחמל הקול שגר מאחר שזכו להיות מושלים בישראל אין זה ראוי ודא כתב בתוספות יום טוב במפורש והוכח נכ"ט במשנה בני פורין פסו בעקבא משיחא המיוקסיה יהיה שפולים וממזרים יהיה מושלים בישראל וכ"כ רש"י ו"ל ב"ק וסוף למ"ר וטויר בני לוי שאליו יגלה הממזרים מן שבת לוי וירחקם מכשרים ויבואו ממזרים משבת לוי לבוסת פנים כתב רש"י פסקוק דקא על פועלי הוראות משבת לוי שהם יהיה ממזרים ועמ"ש בדף ז' מ'מה :

אמר

המחבר זרע בירך ה' אברך לה' בהסתווה עד אלים ארצה אשר לא עזב חסדו מאתי והשגית על' בענין חמלה וחסד שיתקדל אחריהם אתו נעניו אשר כשארתי גברא ערטלאי מתחת שרשע'א אשר לקחתי אותו מק"ק ראקוב לשרתני ליקע אתי לכות הדפוס לק"ק פריקשורט ולדורה להדפיס ספר הלו במעות שהיה לי וכבואו אהו לק"ק ליסא גבב לי כל מעותי וכדא משם לק"ק ברעסלא כלאר בירי גכיות עזות מליס'א אשר היה אהו כבית'א ב"ק ברעסלא אחתיתו חכר פארי שגזרתי בערום וכתב'ר כל ואמרתי טוב מותי מחיי ואכבה ואחרים בוכה עמי בראותם גודל צערי וה' כחן לי מן וספר בעיני אים צדיק תם וישר אור תורתו וזרת לילות וימים ופא' אלו ואמר לא אל הצטער אכבי מלוא לך כל הוצאות הספר והלוי לירד שעה מאות זהובים סליס ושמו אה' לו להיות לי ליושעה ה"ה הלוי התורני הרבני מהר"ר ישעי' נר"ו בהקד'ן מהר"ר יחיאל ביבל נר"ו מק"ק התכרוב ומה הוא טהור כך המסיפרת לשמור טהור גברא ה"ה אהו הגבורה והנעימה המהוללה הצנועה פלמנו שרה שכל כבודה בת מלך פנימה צנועה במעשיה את קולה לא כשמע ש"ס אים ה"ה מרת בערלה תי' אשרי ולדתה והורתה וגדלה ועליה חמר אשה טובה לקיך ירם אלהים תכחן שמוגין לירא אלהים אשה טובה וביא בת תלמוד חכם גדול ידור צדי כנגלה וכנסתו ופכר ופא' טבעו בעולם שמיפר מתחת הקודש ספר קטן ה"ה מהר"ר גפחלי מק"ק חמשטרים ואהו היה שמו מהר"ר דוד זלע"ה הוא חתן הגאון הגדול אב"ד ור"מ ויוסף הוויץ וכל המדופה יו"ו וקרא שם הספר בן דוד על שם אביו דוד היה שמו ועליו כתיב בני אים חכם לבד ישמע בני גס אבי וראיתי שיש באמתחתו מידושי התורה כנגלה ופנסתר אלף פעמים ככה והכל קרוב לאמת ולא גילה תורתו כ"א לפני מחמט שהיה אהב אותי כפסו ו' ויהי נעזרו להוציא מתשבתו מכח לפועל לזכות הרבים כי ראיתי שכל דבריו ששמעתי ממנו המה כולם דברי חלקים חיים ככן אמרתי לפעל טכא ישר פומו ואילו ואלי מהפלל לה' לשלם להזוג הכלל שפרס בע"ה ובע"ה ויארצו ימיהם ושנותיהם בטוב בעושר וכבוד ויזכו לראות בנים וכני בנים שיתעסקו בתורה ובפניות בזכות הורתי ובזכות אבותי הקדושים ובזכות קוט המשלם הוא אבית ת"ת מהר"ר נפתלי הכלל כמסמ"ל הנושא בת"ת מוסמק ^{המחבר} ויכניו המה פולס ת"ת ואל יחשדוני שזני משבח את הרבני מהר"ר נפתלי בשכיל חפז'ר ישעיה שעשה לי טובה כנ"ל הלל ידוע לכל העולם אים יתנו לי כל פסק ורעה שבעולם אין אפי מחניף לשום אדם לשבחן כמה שאין בו ופפרט מלחא לגלוי לא נשקרי וכלא"ה שם טוב המפורסם מהר"ר נפתלי מאמשטרדם :

הקדמה בעל המחבר דרשן ומוכיח בעד זרע בירך נר"ו

אמר

המחבר ידוע שחברתי ספר על תזכרה על כמה וכמה פיוג פיירות על הרבנים וראשי מדינות שמקבלין מתנות קודם המשפט כבואם לפניהם מיושבים הסדרים למשמעם ויבואו ליקח הזמנה על ההתכנס מביאין להרב זל"ר מתנות התרגולים ממפותים וי"ש טוב וגבינה וחמאה והינדקן ופיוגא כזה שא"ל לקנות בשוק כמה וכמה ימים מספיקם בסעודתם מהמתנה הכלל ובדורא אותו סעודה לא בקרא זה השולחן לפני ה' ועל זה אמר הפסוק אובל עמי אובלי לחם יהוה לא קראו שאין ה' באלותיו סעודה כי כל הסעודה נקרא בשם לחם כ"א אותו סעודה הוא סעודת של סעודא אחרא שאמר זה הסעודה משלי ועל זה אמר פסוק מגישים על מזבחי ולחם הגואל הגם שיש רבנים ור"מ שאני מכירים מהמה צדיקים ומקדירים ואין מקבלין שום מהנה קודם משפט אדרבה מתפללים תמיד שיהיה שלום בין ישראל אלל קצת רבנים ור"מ מתפללים תמיד שיהיה קשטות ומריבות בין אים ובין רעהו כדי שיבואו לפניהם למשפט ויבואו להם מתכונ' כנ"ל וכשכא בע"ד לפנייהם וגמרו משפט וכתבו שכל הרבה וכבר את"ל לא תקח שומד דאסו' ליקח יותר משכר בעלה ודוקא פקודא דמוכח שלא יאמ' שמא יודמן לי הריעות כמו דמצינו בזמנ' שהי"ת שואבי מיום כשכא לפני למשפט אמר חממוד אים במקומי לשאוף מים וכן היכל הי' חוטב עצים ורבי יוסף עוסק ברחים ור"י הי' סנדלר רבי יהושע היה פסח וראו מה שיש להם הפסד ממלאכתם בטלו ולא יותר אלל שכשו שאין לרבנים ור"מ שום מלאכה ואין להם הפסד כלל אים באו למשפט א"כ לפ"ז אסור ליקח שום פרוטה שכר דיינות ופסידות כחוב בווי עמודים בשם אביו שלא כעל שום פרוטה שכר דיינות לעת זקנותו והתארט מאד על מה שנטל כפערותו וכתב מטעם זה כסע לארץ הקדושה וכו' יע"ש ומכ"ש מק"ו ליקח מתנה קודם המשפט לכן אכבי מכיר הרבנים ור"מ כשכתמנה להרב וזה כחמנה לר"מ אין יש שלהם יותר מקד חלף או ב' חלפים ואחר שלם או ד' שנים יש שלהם המה חלפי חלפים והכל מתנות ושחידים ואשר דיינות הרבה לא כן התנהגו הרבנים הקדמונים ה"ה בעל פ"מ וחוספות יוס' טוב וטורי זהו וס"ד וכת' שמואל כשאין לא הפיוג אפילו כדי חוב פתוחת אשתו וציקא' ממילה למחול להם פתוחתם והטעם כי כל משכחותם לקבל רכבות להחזיק ישיבות ולהרביץ תורה בישראל ולעמוד תלמידים אלל קצת רבנים בזמנינו מקבלים רכבות כשכיל לאסוף ממון רב' עושר ופסידות אי' בולקוט ע"פ אל תלא לריס מהר פתיס ריב וקרינ' רב אמר הק"ב אל תקבל עליך שררה רכבות כשכיל ממון דע מי שמקבל רכבות להכאה ממון כחשכ כאלו בא על אשת אים והטעם פתחתי בחבורי על תוכחה ע"פ קרוב לאמת למה כחשכ כאלו בא על אשת אים אך שיקר הידוע לכן העתקתי רק חסם קצה א' מיני אלף ממ"ש שם ולי באה לדבר תוכחה זו כי מעולם מיום שעמדתי על דעתי והייתי רב אב"ד ומ"ס בכמה קהילות ואח"כ קבלוני לדרשן ומוכיח ומגיד וראש ב"ד דק"ק יאכרוב ולא נטלתי שום פרוטה משכר דיינות ודנתי כל המשפטים ככנס כאשר צוני ה' אלהי אולי ואולי ממני ולמדו ויקוים דבתו"ל אשרי הדור שהגדולים שומעים לקטנים שכמוני שכל כרך וכתבתי שם דאין לאותו רבנים זכיתורה ללמוד ע"פ האמת כי המלאך המשמית הנקרא רי"ב יושב כצידו תמיד ומחשיך עיניו ללמוד שוא ושקר ונקרא רי"ב שהוא ר"ת כשכיל ראש"ה בש"ת יד וש"פ ר"ת רי"ב : ונקרא שחד שהוא חר שאין לו שותף בהק"ב כי כל דיון שאינו נוטל שומד יש לו שותף זו הק"ב וה' ואקוה לאל אים ויזכי ה' להדפיס ספר תוכמה הכלל יהיה חבו כמו ספר שני לומות הכרית ראש המוכיחים וזה יהיה שני לו :